

بچه محل بولوار رضا، خاطرات کوچه‌های کودکی را مرور می‌کند

روزنامه خوانی در سلمانی محله

ایستگاه اول

حمیده صفائی امیرا احمد عظامنش متولد محله احمدآباد است و دوران کودکی اش را در دهه ۵۰ در کوچه‌های بولوار رضا گذرانده. هرچند او این روزها دیگر ساکن این محله نیست، هنوز دل درگرو خاطرات گذشته دارد و بازی‌های کودکانه‌ای که در این معابر باهم سن و سالانش داشته است. او هنوز هم برای مرور روزهای کودکی و احوالپرسی از اهالی قدیمی، به این بولوار سر می‌زند. عظامنش به خوبی به یاد دارد که در سال‌های دور، نام بولوار رضا، «بهرامی» و بولوار ابوذر غفاری «پیرنیا» بود؛ تا اینکه حدود سال ۱۳۵۴ به نام‌های امروزی تغییر پیدا کردند.

ایستگاه دوم

تنها میوه فروشی بولوار رضا متعلق به مرحوم کریلایی ابراهیم بود که اهالی، او را به نام «کلب ابرام» می‌شناختند. هر وقت پدرم مرابرای خرید روانه مغازه‌اش می‌کرد، سفارش می‌کرد و می‌گفت، «به آقا کلب ابرام بگو از آن میوه‌های خوب زیر پرده به ما بدهد». حالا آقا فرج، جای پدرش را پر کرده است.

ایستگاه سوم

ابتدای رضا ۲۷ به سمت داخل کوچه چهار پنج مغازه بود. آخرین مغازه، سلمانی محله بود. دوران جوانی یا توقمان آنجا بود؛ می‌رفتیم روزنامه می‌خواندیم، آب می‌خوریم، بیرون می‌آمدیم. بعد که صاحب مغازه را می‌دیدیم و به شوخی می‌گفتیم آمدیم و نبودید، می‌خندید و می‌گفت: «دیدمتان آمدید، آب خوردید، روزنامه‌تان را خواندید و رفتید».

ایستگاه چهارم

ایستگاه پنجم

حاج آقا علیزاده یکی دیگر از کاسبان قدیمی و باصفای بولوار رضاست که خلق خوش اوز با نذر همه است. سال‌ها پیش که مغازه لوازم برقی راه انداخته بودم، هر زمان که در کارم باکم و کسری روبه رومی شدم، حاج آقا علیزاده وسایل مورد نیازم را فراهم می‌کرد.

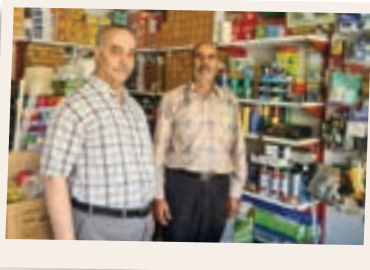
ایستگاه ششم

مرحوم حاج حسن مزینانی از چهره‌های ماندگار محله بود. او پیش از آنکه مسجد رضا ساخته شود، هنگام نماز، در محله، صدای اذان را پخش می‌کرد. مایچه‌های محله در کنار بازی، به خانه‌اش می‌رفتیم تار و خوانی قرآن را یاد بگیریم.

مصطفی مزینانی، یکی از صمیمی‌ترین دوستان و هم‌بازی دوران کودکی ام است. یادش به خیر، آن روزها در بولوار رضا گل‌کوچک بازی می‌کردیم. بازی که تمام می‌شد، تیرهای دروازه در خانه‌اش نگاهداری می‌شد تا زمان بازی بعدی فرا برسد.

خانه قدیمی مان در کوچه رضا ۲۶ قرار داشت. آن خانه ویلایی قدیمی تخریب شده و جایش را به آپارتمانی نیمه‌ساز داده است. حالا دیگر از آن خانه خاطره‌انگیز چیزی باقی نمانده، جز درخت سرسبز جلو در خانه که سال‌ها پیش کاشته شده بود و هنوز هم باعث زیبایی کوچه است.

عکس: حمیده صفائی/شهرآورد